

است. او مجبور به استعفا از مقام خود شده، چرا که افشای یک رسوایی موقعیت او را به خطر انداخته است. او تصمیم می‌گیرد به بروکسل برود و در سمت یک کمیسیونر اروپایی کار کند.

در آنجا او در بین اعضای یک شرکت صنعتی خودش را مستقیماً در میانه یک فساد و دسیسه می‌بیند. او با آدم‌هایی طرف است که در ارتباط با تجارت غیرقانونی سلاح‌های شیمیایی هستند. او درگیر این ماجرا و تجارت کلاتی شده و به مقام ریاست کمیسیونر می‌رسد.

نقطه مرکزی فیلم در همین جا است. کاراکتر هارت دوستی و آشنایی نزدیکی با هلنا نوگوتز (بازی شده توسط بازیگر تازه‌کار روسانا پاستور) کمیسیونر دولتی پیدا می‌کند. این دو با کمک یکی دیگر از نزدیکان همکار خود کونیک (بازی شده توسط آرمن مولر - اشتال) تلاش می‌کنند این ماجرا را افشاء کنند.

اما نیروهایی قدرتمند علیه آنها وارد کار می‌شوند. خانه مورتی در بروکسل بمب‌گذاری می‌شود و کونیک به دلیل خیانت دستگیر می‌شود. اما خوش‌شانسی - و یا هر چیز دیگری که در آن زمان بتوان اسمش را گذاشت - به آنها روی می‌آورد و اصل ماجرا افشاء می‌شود. عناصر فاسد دستگیر می‌شوند و مورتن به سرکار برمی‌گردد.

بهرحال، ظاهراً مشکل حل شده و مورتن - که اعتقاد دارد خودش یک آدم تربیت شده و فاضل بوده است - خود را در وضعیت تازه‌ای پیدا می‌کند. یک بار دیگر او خود را در مرکز ماجرای می‌بیند که غولهای صنعت در آن به کارهای غیرقانونی مشغولند، و ظاهراً هیچ‌کسی نمی‌توان مانع از کار آنها شود و متوقفشان کند.

این فیلم ۱۶ میلیون دلاری براساس نوبل پرفروش استثنایی جانسن ساخته شده است. جانسن خود برای دو دهه در ارتباط نزدیک با کمیسیون اروپا بوده است. کارگردانی فیلم را جرج اسلوزر به عهده دارد. او با دستیاری کارگردانی فیلمهایی چون دور دنیا در هشتاد روز کار خود را شروع کرد و در کارنامه‌اش فیلمهای مطرحی چون فایدید شده را دارد.

هارت در منزل خود در بروکسل - جایی که توسط شخصیت‌های منفی فیلم تا مدتی دیگر با بمب منفجر می‌شود - می‌گوید، «کارگردانی فیلم خیلی خوب است و اسلوزر دقیق عمل می‌کند. بخش اعظم زندگی‌ام را در فیلم بازی کردن گذرانده‌ام. سینما عشق بزرگ زندگی من است، هر چند که صحنه تئاتر را هم به همین اندازه دوست دارم». در کارنامه سینمایی هارت به ۶۰ فیلم برمی‌خوریم که مرد فیل نما، قطار سریع‌السیر نیمه شب، بیگانه، گرما و راب‌روی از جمله موفق‌های آن هستند.

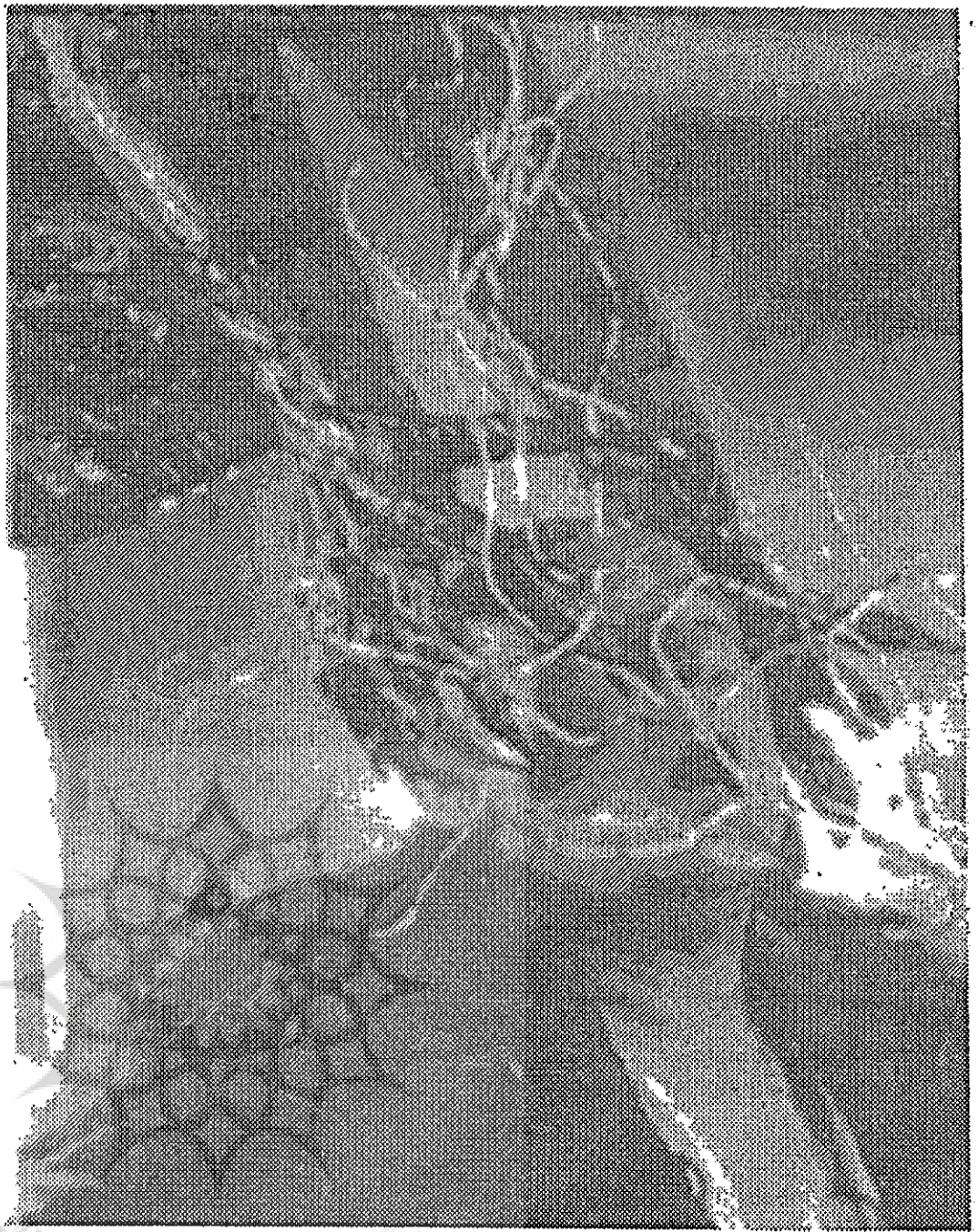
کمیسیونر سال ۱۹۹۸ اکران عمومی می‌شود. بخش پایانی فیلم بزودی فیلمبرداری خواهد شد. پس از آن بلافاصله فیلم شروع می‌شود. طبق گفته سازندگان فیلم، اولین نمایش آن در جشنواره بین‌المللی برلین ۹۸ یا کن خواهد بود.

گریستینا کالاس یکی از تهیه‌کنندگان فیلم می‌گوید: «یک فیلم از شروع تا پایان کار چند سال وقت و کار می‌برد. اول از همه شما کارتان را با یک ایده در ذهن شروع می‌کنید. بعد تغییرات زیادی در فیلمنامه می‌دهید. پس از آن باید سرمایه لازم و بازیگران مناسب را پیدا کنید. تنها بعد از انجام همه این کارهاست که می‌توانید به فکر ساختن آن فیلم بيفتید. ما کار بر روی این پروژه را از سال ۱۹۹۲ شروع کردیم».

آمبولانس‌ها، ماشین‌های پلیس و مامورین ویژه سر صحنه حضور دارند تا سکنس بمب‌گذاری خانه مورتن را فیلمبرداری کنند. کالاس مثل یک کارگر این طرف و آن طرف می‌رود و حتی قرار است در این صحنه نقش سیاهی لشکر را هم بازی کند. با خنده می‌گوید: مهم نیست، اگر خیلی خوب نبود، روی میز تدوین آنرا حذف می‌کنیم! □

جرمی لاول

ترجمه: اکبر شاهپوری

بگانه

فساد و دسیسه در قلب اروپا

«کمیسیونر» پرده از رازها برمی‌دارد.

فاصله بین دو صحنه با خبرنگاران صحبت می‌کند: «من فیلمنامه را خواندم و دیدم که چقدر جذاب است. همان لحظه احساس کردم آن را خیلی دوست دارم و باید در آن بازی کنم. فیلم یک تریلر سیاسی درباره طبیعت و خلق و خوی آدم بالایی‌هاست. کاراکترهای این فیلم در مقایسه با فیلمهای مشابه بهتر پرداخته شده‌اند».

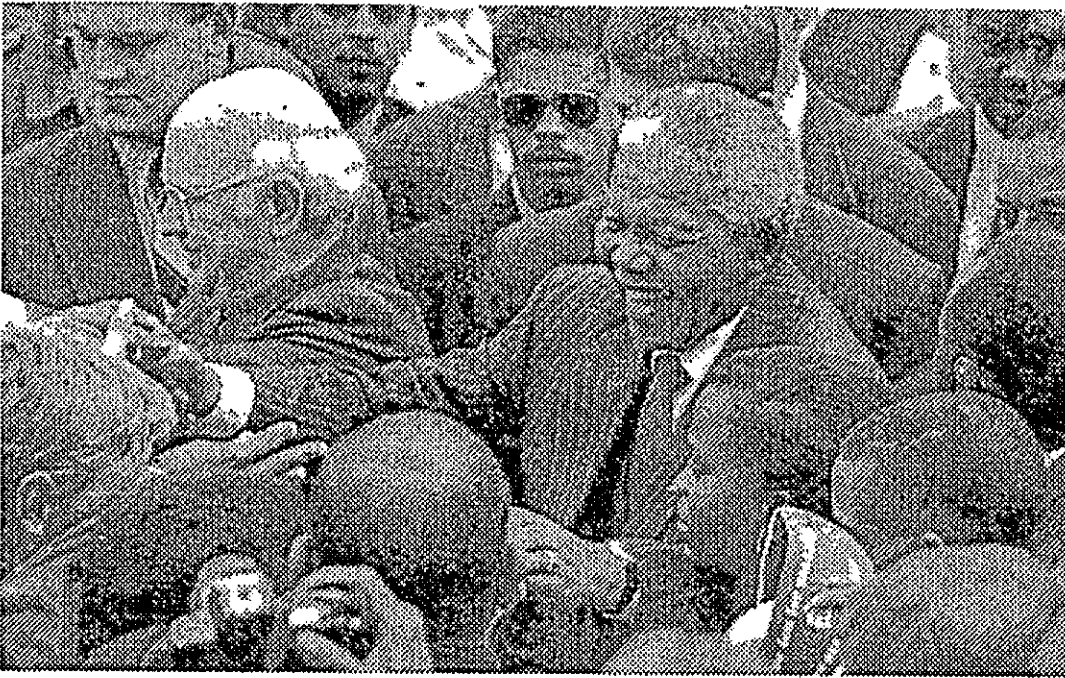
شاید به نوعی این فیلم معمولی به نظر برسد. وقتی در اروپا در حال بازی در فیلمی هستیم احساس رضایت می‌کنم. از اینکه در اروپا هستم خوشحالم، اما نگرانم که مبادا قرار شود این قاره فقط توسط یک کشور اداره و رهبری شود. منظورم آلمان است».

در فیلم هارت در نقش جیمز مورتن ظاهر می‌شود، یک وزیر دولت انگلیس که با یک آمریکایی ازدواج کرده

سینمای اروپا در فیلمهای خود به فساد در قلب این قاره می‌پردازد و حالا یک فیلم تازه بر روی این مسئله فوکوس می‌کند. فساد، حرص، اختلاس و تلاش برای جنایت از جمله چیزهایی است که شاید، در کمیسیون اروپا به طور طبیعی وجود نداشته باشد، اما در فیلم تازه‌ای به نام کمیسیونر The commissioner نقطه مرکزی ماجرا رسوایی و دسیسه و توطئه در قلب اروپاست. فیلم با بازی جان هارت بازیگر انگلیسی با سرمایه مالی بلژیکی‌ها، انگلیس و آلمان ساخته شده و تمام صحنه‌های آن در لندن، بروکسل و کلونگی فیلمبرداری شده است.

هارت سر صحنه فیلمبرداری در یک روز بارانی، در

استودیوی فیلم شانگهای، استودیوی قدیمی و فقیر کشور چین با یک رقیب طماع و سرسخت روبرو شده است.

این استودیو هم اکنون با استودیوی دیگری روبرو شده که با انحصارگرایی وی در امر تولید و توزیع فیلم در سینماهای کشور مخالف است و از آزادی توزیع فیلم دفاع می‌کند. ژو یانگو رئیس سابق استودیو - که زنجیره توزیع سینمایی را در دست دارد، گفت او به‌طور مستقل اقدام به تشکیل یک زنجیره سینمایی کرده است که فیلمها را به‌طور مستقل در این سینماها روانه اکران عمومی می‌کند. علت این کار اختلاف او از سال قبل با استودیو است. سال قبل استودیو حاضر به تجدیدنظر در وضعیت نوع اکران و میزان سوددهی فیلمها نشد.

یانگو در یک مصاحبه مطبوعاتی گفت: «من نمی‌خواستم دست به این کار بزنم، ولی هیچ راه دیگری نداریم. بازار فیلم شانگهای روز به روز اهمیت بیشتری کسب می‌کند و ما در این رابطه باید کاری انجام دهیم.» استودیوی فیلم شانگهای طی سالهای اخیر از همه شرکت‌های توزیع‌کننده فیلم در سراسر خاک چین درخواست پرداخت مالیاتهای بیشتر کرده است. تا قبل از انقلاب تلویزیون در دهه هشتاد در چین، سینمای این کشور در موقعیت خوب مالی قرار داشت. اما حالا میزان سوددهی به کمتر از نصف آن زمان تقلیل یافته است. این در حالی است که قیمت تولید فیلم در طول پانزده سال اخیر بالا رفته است.

در چنین اوضاع و احوالی روسای استودیوهای فیلمسازی غیر از اینکه بخشی از سود کسب شده توسط فیلمها در اکران عمومی را مطالبه کند، چه کار دیگری می‌توانند انجام دهند؟

یانگو می‌گوید خودش برای بحث در این رابطه به سراغ مسئولین استودیو رفته است. هم اکنون ۵۰ درصد فروش فیلم به دست صاحب سینما، ۲۰ درصد به استودیو فیلم شانگهای ۳۰ درصد به تولیدکننده فیلم می‌رسد. خواسته یانگو خیلی زیاد نبود. او گفت ۵۰ درصد سود دوم به‌طور مشترک بین تولیدکننده و استودیوهای فیلم تقسیم شود. ولی استودیوی فیلم این درخواست را رد کرده است.

او می‌گوید: «به آنها گفتیم این ما هستیم که هزینه تولید فیلم را می‌پردازیم، تمام مشکلات کار و ریسک آن به دوش ماست، در حالی که شما هیچ کاری انجام ندادید و گوشه‌ای از کار را به عهده نمی‌گیرید. شما سودی را بدست می‌آورید که برایش هیچ قیمتی پرداخت نکرده‌اید. اما آنها حرف مرا قبول نکردند.»

شانگهای هم اکنون در کل ۱۰۰ فیلم سینمایی را سالانه روانه اکران عمومی می‌کند. این فیلمها در سلسله‌ای از سینماها به نمایش گذاشته می‌شوند که از قدیمی‌ترین سینمای دوران طلایی سینمای چین تا آن سینمایی که سال قبل احداث شد را دربر می‌گیرد.

صنعت سینمای چین در طول پنج سال اخیر - به دنبال اجرای سیاست درهای باز توسط زمامداران کشور - دستخوش تغییرات زیادی شده است. در سالهای اخیر میل به احداث استودیوهای مستقل از دولت، تأسیس سینما، توسط بخش خصوصی و تولید فیلم توسط سرمایه‌گذاران غیردولتی افزایش یافته است. از سوی دیگر سالانه ۱۰ فیلم جدید غیرچینی - عمدتاً آمریکایی و هنگ کنگی - اجازه نمایش عمومی در چین را پیدا کرده‌اند. این تغییرات وضعیتی را در صنعت سینمای چین بوجود آورده که چشم‌انداز آینده را مبهم کرده و کمتر کسی می‌داند ماهها و سالهای آینده آهستن چه نوع حوادثی است. □ گراهام ارنشاو

«ماندلا» و راه طولانی تا موفقیت

ترجمه: فریبا عبادی

کتاب «راه طولانی تا آزادی»، نوشته نلسون ماندلا رهبر کنگره ملی آفریقا یکی از پرفروش‌ترین کتابهای سال هم در آفریقای جنوبی و هم در کشورهای دیگر بوده است. اما فیلم مستندی که درباره زندگی اوست، در اکران عمومی خود نتوانست تماشاگران زیادی را جذب خود کند.

این فیلم ماندلا نام دارد و مدتی قبل در آفریقای جنوبی به روی پرده رفت. طبق گزارشها فیلم در عرض ۴ روز اول نمایش خود - که بهترین زمان برای استقبال تماشاگران از یک فیلم تازه است - فقط ۱۸۵۰ دلار فروش کرد. توزیع کننده فیلم در این رابطه گفت: «چنین استقبالی کاملاً ناامیدکننده بود. ما انتظار داشتیم که مردم خیلی بهتر از این از فیلم استقبال کنند.»

ماندلا اولین نمایش بین‌المللی خود را در پرتوریا داشت. خود ماندلا هم برای نمایش افتتاحیه دعوت شده بود که به دلایل اشتغال کاری نتوانست در جمع مهمانان حضور پیدا کند. هم‌اکنون فیلم در سالنهای خالی از تماشاچی نمایش داده می‌شود.

هنگامی که مسئول توزیع فیلم در این رابطه گفت که به‌رحال ماندلا به دنبال یک بازار وسیع نبوده و فقط در سه سینما اکران شده است. دو سینمای دیگر فیلم را در شهرهای کیپ‌تاون و ژوهانسبورگ به نمایش گذاشته‌اند. به گفته وی وقتی فیلم در سراسر کشور و در سینماهای مختلف به نمایش درآید، استقبال مردم بهتر خواهد بود.

کنان گفت: «فراموش نکنید که این یک فیلم مستند بوده است. همین مسئله کافی است تا فیلم تعداد زیادی از بینندگان خود را از دست بدهد. این روزها کمتر می‌توان آدمهایی را پیدا کرد که دو ساعت بنشینند و با صبر و حوصله یک فیلم مستند را که یک قصه مشخص ندارد تماشا کنند. اما با این حال ماندلا یک مستند بسیار خوب و زیباست و در آینده محبوبیت آن افزایش خواهد یافت.»

فیلم طی هفته‌های آینده حتی در دورافتاده‌ترین نقاط کشور هم به نمایش درمی‌آید. هدف این است که همه اهالی آفریقای جنوبی بخصوص دانش‌آموزان مدارس، شانس تماشای این فیلم را داشته باشند.

برخی از مطبوعات میزان فروش ماندلا را با فیلم آمریکایی روز استقلال مقایسه کرده‌اند. این فیلم پر سر و

صدای آمریکایی در ۴ روز اول نمایش خود در آفریقای جنوبی ۶۰۰ هزار دلار فروش کرد. این رقم بسیار بیشتر از رقم فروش ماندلا است و یک چنین فروشی در کل تاریخ سینمای آفریقای جنوبی سابقه نداشته است. این مطبوعات می‌پرسند این مسئله بیان‌کننده چه نکته‌ای می‌تواند باشد؟

فیلم مستند ماندلا را جو مثل و انگوس گیبسن تهیه کرده‌اند. فیلم از بین حدود ۳۰۰ ساعت فیلمهای مختلف خبری - گزارشی گلچین شده و یک مصاحبه اختصاصی با ماندلا را در دل خود دارد.

این فیلم مستند یکی از سه فیلمی است که به روی زندگی و فعالیت‌های نلسون ماندلا متمرکز شده است. فیلم دوم یک کار سینمایی تلویزیونی به نام یک مرد، یک رای است. سیدنی پواتیه نقش ماندلا و مایکل کین نقش فردریک دکلرک رئیس جمهور سابق کشور آفریقای جنوبی را در این فیلم بازی می‌کنند. فیلم اوایل سال جدید میلادی به نمایش عمومی درمی‌آید.

یک مرد، یک رای را جوزف سارجنت فیلمساز سرشناس تلویزیونی ساخته و به زمان آزادی ماندلا از زندان در سال ۱۹۹۰ می‌پردازد. وی ۲۷ سال به دلیل مبارزه با تبعیض نژادی در زندانهای رژیم نژادپرست زندانی بود. فیلم پس از آن ماجراها و وقایع کشور تا سال ۱۹۹۴ را که منجر به آزادی کامل کشور و انتخاب او به عنوان رئیس جمهور می‌انجامد پس می‌گیرد.

هم‌چنین یک فیلم سینمایی مهم از زندگی ماندلا ساخته می‌شود که کار تولید آن فعلاً در مرحله نگارش فیلمنامه است. تهیه‌کننده فیلم آناتت سینگ چهره مترقی سینما و مبارز، ضد تبعیض نژادی است که از سوی خود ماندلا برای کارگردانی و تولید فیلم انتخاب شده است. او می‌خواهد فیلمی در اندازه‌های فیلم گاندی (ساخته سربرجارد آتن بورو) بسازد.

آیا این فیلم برخلاف مستند ماندلا در اکران عمومی با استقبال فراوانی روبرو خواهد شد؟ منتقدین می‌گویند این نکته بستگی به نوع بیان قصه و هم چنین بازیگری دارد که قرار است نقش ماندلا را بازی کند. بازیگر این نقش هنوز انتخاب نشده است. به‌رحال، خود ماندلا حاضر نشده نقش خود را در دوران پیری در این فیلم بازی کند.

براین پیرسون